

שם עתונאי. (כשם שלא חדל מלהיות עורך — בשנה האחרונה עלה חלקו בעבודה ה' שוטפת של העתון).

העולם הזה הוא העתון היחיד בארץ ש' חבר-מערכת פעלו שלו הוא חבר-כנסת. ו' לא סתם חבר-כנסת, אלא הח"כ היחיד ה' נוכח בכל ישיבות המליאה, מתחילתן ועד סופן. כנציג סיעת-יחיד הוא גם מצוי בכל הנעשה מאחורי הקלעים בכנסת, ביחסים בין הסיעות ובתוך הסיעות עצמן.

השאלה הגדולה היתה: איך לנצל עובדה זו? איך להפיק מכך את מירב התועלת ל' מען טיב הדיווח בעתון? איך לרכז את ה' חומר החדש הרב הזה, הוורם ממוקד-האינ' פרמציה המרכזי במדינה, במינימום של מקום בעתון?

הדו"ח לבחור הוא תוצאה של מחשבה זו. הוא נותן תמונה פלאסטית מן הנעשה בכנסת, מבחינה חזותית וציבורית. מכיון ש' שכל אירוע מדיני וציבורי חשוב עובר ב' כנסת, הוא הבטיח, זו הפעם הראשונה, ש' השבועון המסויים יתן כיסוי מושלם לכל הנעשה.

אין זו רק תוספת של 100% או 200% למדור החדש — שהיה תמיד המדור הפ' פולארי ביותר בשבועון. היא גם תוספת עצומה לסיקור השוטף של המתרחש בצמרת המדינה.

בשבועות הראשונים

קוראים רבים שתמחו לפישרו של מדור חדש זה, ושראו בו במה להתפארות ותו לא. אולם, אם לשפוט לפי זרם המכתבים למערכת ו' מתגובות אחרות, הרי לא עבר זמן רב ש' מדור זה נקלט כפי שרצינו שייקלט — כהרחבה ניכרת של הדיווח הרציני בעתון, העמקתו ושיכלולו. מזה כמה חודשים לא קיבלנו, כמדומני, אף מכתב אחד המסתייג מן המדור (אם כי קיבלנו מכתבים רבים המסתייגים מפרט זה או אחר שפורסם בו, וטוב שקיבלנו כאלה).

אך היתה להוספת הדו"ח לבחור השפעה שלילית אחת: היא עירערה את שיווי-המשקל בעתון. בצד התוספת חלק ה' ציבורי של העתון, לא היתה תוספת מק' בילה בחלק הבידורי, הקל. והרי השבועון המסויים עומד, מטבע ברייתו, על שתי רגליים.

מזה כמה שבועות

מתנהלים ב' מערכת דיונים רצופים בענין. לריענון ה' מתכונה, הכנסת חידושים, שינוי דפוסים. כמו לפני חמש ולפני עשר שנים, שוב עברנו על כל מדור בנפרד, שוב בדקנו, שאלנו, חקרנו, את הכל מחדש. כתוצאה מכך יחולו בשבועון המסויים, בשבועות הקרובים, שינויים מרחיקי-לכת. תוכל לראותם בגליונות הבאים. אני מקווה שימצאו חן בעיניך. אך לא הייתי רוצה שתהיה צופה פאסיבי בשינויים אלה. אני מוזמן אותך להיות מבקר אקטיבי — להודיע לנו מה דעתך על השינויים בכללם ועל כל פרט בהם, ל' הציג הצעות ולמתוח ביקורת. כי רק כך נוכל לרענן ולשכלל את ה' עתון, כפי שעשינו בפעמים הקודמות.

אחד הדברים שאנחנו רגילים להת' גאות בהם הוא כי העולם הזה הוא עתון צעיר.

"צעיר", לגבי עתון, פירושו הכשרון ל' שמור על רענונת, על ערנות מתמדת, על חוקפנות עתונאית. פירושו, בין השאר, ל' צעוד עם הזמן, להשתנות ללא הרף, לא ל' קפוא במתכונת מאובנת.

זוהי תכונה נדירה מאד בעתונות העולם. ב'16 השנים האחרונות, בהן ניצחנו על מלאכת העולם הזה, ראינו שבועונים רבים בעולם עולים ויורדים. ראינו עתונים מגלים, לכמה שנים, רוח חדשנית, מגיעים להישגים עתונאיים ולהפוצה המונית, ושוקעים במת' כונת קבועה, המתרוקנת בהדרגה מהתוכן החי. כך קרה לשבועונים כמו טיים ולייף בארצות-הברית, ולאחר מכן לליאנספרס ה' צרפתי, ולהרבה עתונים אחרים, שמשכו תשומת-לב עולמית עד שהגיעו לשיא ה' צלחתם — ושחדלו לעניין לאחר מכן. יש המאמינים שכך צריך להיות, שאין מכך מנוס — כשם שבן-אדם עובר שלבים של ילדות ונעורים ותוססים, עד שהוא מת' יישב בגיל-העמידה ומודקן.

עוד מהיום הראשון

של המערכת ה' נוכחית עמדה לנגד עינינו סכנה זו, ו' החלטנו לעשות את הכל כדי להישמר מפניה. ואכן — העולם הזה נשאר העתון הצעיר ביותר בארץ — גם אחרי 5, 10 ו'15 שנות קיום ומאבק, והראייה הטובה ביותר: תגובת אויבנו, שלא נפלה בשנה ה'15 מזו של ה' שנה הראשונה. אחרי החרם הכלכלי שהוטל עלינו בשנה הראשונה של קיום המערכת (והנמצא עדיין בעיצומו), באה פרשת ה' פצצות בשנה החמישית, פרשת החטיפה ב' שנה השמינית, ופרשת חוק לשון הרע ב' שנה ה'15. סימנים מעודדים.

אך שמר העתון על כשרון זה לדרך, להרגיו, לעורר, להלהיב, לגרום לחיכוחים ולסערות ציבוריות, ובעיקר — לעניין? יש לכך הסבר פשוט. כל כמה זמן, כש' נדמה לנו כי המתכונת לא השתנתה במשך תקופה ארוכה מדי, אנחנו מתכנסים לבדוק בית כללי. אנחנו בודקים מחדש את אופי ה' עתון בכללו ואת אופיו של כל מדור בנפרד, מבקרים כל פרט ללא רחם, מבטלים, מו' סופים, משנים.

יש כמה סימני-דרך בולטים בדרך זו. כך, בשנת 1955, נולד המדור החדש והתחלנו ב' סדרות-הגילויים הגדולות (חושבנות, פרשת עמוס בן-גוריון, וכו') שהסעירו את הארץ. בראשית 1960 הוספנו לעתון את השער ה' אחורי, שהיה חידוש בעתונות העולמית, ובכך הפרדנו בצורה ברורה בין החלק ה' ציבורי החלק הבידורי של השבועון.

החידוש הגדול האחרון בא בשנת 1965, בצורת הדו"ח לבחור מסתבר כי השינויים הגדולים באים, בערך, אחת לחמש שנים. לכאורה, נבע הדו"ח באופן אוטומטי מן העובדה שעורך העולם הזה נבחר לכנסת. 14,124 האורחים ששלחו אותו לשם זכאים לדעת מה הוא עושה שם.

אך למעשה מהתה הדו"ח לבחור הרבה יותר מזה. בעיצובו הושקעה מידה רבה של מחשבה מערכתית. קיוונו כי הדו"ח יוסיף לשבועון יסוד חשוב חדש. ביסודו של דבר, שאלנו את עצמנו שאלה פשוטה: העורך נמצא בכנסת. הוא נמצא שם כנכה-ציבור. אבל הוא לא חדל מלהיות

Cortebert

השעון בעל 60 הפרסים הראשונים
באונברטוריון של NEUCHÂTEL-SUISSE

BON-SISI

ייצוב תסרוקתה של האשה

מאז ומתמיד חפשה האשה צרכים לייצוב שיערה וכמו בשאר שטחי החיים באו שכלולים גם בשטח התסרוקת.

לפני 200 שנה שמשו עצמות גמישות של דגים לשם חיזוק התסרוקת וייצובה.

לפני 100 שנים שמשה רשת עדינה בצבע השיער לשם שמירת התסרוקת וייצובה.

לפני כמה שנים החלה האשה משתמשת בספריי לשיער. ספריי שיער הוא המצאה חדשה יחסית וככל המצאה חדשה עברו מספר שנים עד שהגיעה לשכלול הרצוי — עד שהגענו לספריי השיער „בון — סי סי“ שהוא ספריי השיער האידיאלי.

מיתרונותיו החשובים של „בון — סי סי“:

(1) ספריי השיער „בון — סי סי“ אינו נעשה „דביק“ עקב רטיבות יתר באוויר.

(2) בון — סי סי מיוצר בשני אופנים א. עם ריח בושם עדין ומודרני. ב. „ללא בושם“ בשני המקרים הוא משוחרר מריח לוואי חריף.

(3) ספריי שיער „בון — סי סי“ אינו יוצר „גבישים“ — בשיער.

(4) „בון — סי סי“ מייצב את השיער בלי לגרוע מגמישותו הטבעית.

יתרונות אלה הפכו את ספריי השיער „בון — סי סי“ לספריי השיער המשוכלל והמתאים ביותר לאשה המודרנית.

השיא... השיא... השיא... ספריי שיער „בון סי סי“

איש הפ'

מכתבים

לח"ן וכבוד למרים, עליידי כך שהעמידה אותם לרשות האלה ונוס ולא לרשות האל מרס.

ד"ר אלכסנדר ז'ק

תל-אביב

איש השנה היה ונשאר הישראלי ה' נחצי — דויד בן גוריון. לא היה כמעט שום צעד מדיני ש' עשה יורשו, לוי אשכול, שלא הוש' פע מצילו של ביגיי.

מאיר גורפינקל

ירושלים

נראה אם יש לכם דם לבחור כאיש-השנה (המשך בעמוד 4)

איש השנה

במקום לבחור את איש השנה כרגיל, כלומר, לבחור את האדם שהטביע יותר מאחרים את חותמו על השנה שחלפה, הרי ני מציע לבחור את האיש שטייל את צילו על השנה הבאה עלינו לטובה (לטובה?). ואז אין מנוס מן הבחירה האחת והיחידה: פינחס ספיר.

מ. זכר, ירושלים

לא ברור לי מי ראוי לתואר איש השנה, אולם יש לי כמה הצעות לאנשי שנה ב' שטחים שונים. למשל:

איש דת — השופט העליון חיים כהן, שהצליח, עליידי נישואיו בארצות-הברית, ל' הציג בפני עולם ומלואו את האבסורדייט של חוקי האישות במדינתנו.

אשה — החיילת שרה לם, שהרגיזה את מפקדיה חסרי חוש-ההומור, הוסיפה חן